

त्रानां आहाविषु विभवे सत्यनिमग्नये एतदेव
दशपणात्मकं दण्डनं वेदितव्यम् ॥ * ॥ देशा-
न्तरसूत्रवर्णिकप्रत्ययः ॥

“देशान्तरगते प्रेते दृश्यं दाय्यादवाभवाः ।
ज्ञानयो वा हरेदुस्तदागतास्त्वैर्विना नृपः ॥”
यदाः सभूयकारिणां मध्ये यः कश्चिद् देशान्तरं
गतीं स्तदादा तदीयमंशं दाय्यादः पुत्राद्यपत्य-
वर्गः बान्धवाः माहृपचीयाः मातुन्नाद्याः
ज्ञानयोऽपत्यवर्गश्चतिरिक्ताः सपिण्डा वा आ-
गताः सभूयव्यवहारिणो ये देशान्तरादाग-
तास्ते वा गृह्णीयुस्त्वैर्विना दाय्याद्यभावे राजा
गृह्णीयात् । वाग्धनेन च दाय्यादीनां वैकल्पिकं
अधिकारं दर्शयति । पौर्वापर्यनियमस्तु पत्नी
वुद्धितर इत्यादि प्रतिपादित एवात्रापि
विज्ञेयः । शिष्यमन्त्र ह्यचारिणां निषेधवर्णिक-
प्राभियं वचनप्रयोजनम् । बणिजामपि मध्ये
यः पिण्डदानार्णदानादिसमर्थः स गृह्णीयात् ।
सामर्थ्याविशेषे पुनः सर्व्वं बणिजः संसृष्टिनो
विभज्य गृह्णीयुस्तेषामभावे दशवर्षं दाय्याद्या-
जमनं प्रतीच्यानागतपुं स्त्रियमेव राजा गृह्णी-
यात् तदिदं नारदेन स्पष्टमुक्तम् ।

“एकस्य चेतुः स्यात् सरथं दाय्यादोऽस्यतदाग्र यात्
पत्न्यो वासति दाय्यादेः शक्तश्चेत् सर्व एव तं ॥
नदभावे तु गुप्तं तत् कारयेद्दशवत्करात् ।
अस्वामिकमदायादं दशवर्षं स्थितं ततः ॥
राजा तदात्मसात् कुर्यात् एवं धर्मो न हीयते ॥”
किञ्च ।

“जिह्वं त्यजेयुर्निर्लाभमशक्तोऽन्येन कारयेत् ॥”
जिह्वो वदकः तं निर्लाभं निर्गतलाभं लाभमा-
च्छिद्य त्यजेयुः बहिष्कुर्युः । यद्य सभूयकारिणां
मध्ये भाण्डप्रत्यवेज्यादिकं कर्तुमसमर्थोऽसाव-
न्येन स्वं कर्म भाण्डभारवाहनं तदायव्ययपरी-
क्षणादिकं कारयेत् । इति मिताक्षरा ॥

सम्भृतः, त्रि, (सं + भृ + क्त) । सम्यक्पुष्टः । सम्यग्-
भृतः । सम्यक्प्रकारेण धृतः ।

सम्भृतिः, स्त्री, (सं + भृ + क्तिन्) । सम्यक्पोषणम् ।
सम्यग्भरणम् । सम्यग्धारणम् । (सम्भारः ।
यथाः कथासरित्सागरे । १०३ । १०१ ।

“अन्यं युगलकः सूनोलेग्नाद्दे निश्चितं नृपः ।
नकारः सरदन्तोऽत्र तद्विवाहाय सम्भृतिम् ॥”

सम्भृत्, पुं, (सं + भृ + क्त) । सिन्धुनद्योः
सम्भृत् । इत्यमरः । १ । १० । ३५ ॥ (यथा,
मत्तु । ८ । ३३६ ।

“परस्मैयं योऽभिभवद्रेत् तीर्थेऽरण्ये वनेऽपि वा ।
जट्टानां वापि मन्धे दे स संघरणमाप्नुयात् ॥”
स्मृतनम् । (यथा, सुश्रुते । २ । ५ ।

“कोन्यं गतिचर्योऽज्ञानां सम्भृदः क्षतसपेणम् ॥”
मेतनम् । इति मेदिनी ॥

सम्भोग, पुं, (सं + भुज् + घञ) । भोगः । (यथा,
सत्तु । ८ । २०० ।

“सम्भोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः कश्चित् ।
आगमः कारणं तत्र न सम्भोग इति स्थितिः ॥”

सुरतम् । (यथा, महाभारते । ४ । १३ । २८ ।

“रत्नमादसमारम्भाः साक्षात्कारकरा मम ।
आत्मप्रदानसम्भोगात् मामुहर्तुं त्वमर्हसि ॥”
जिनशासनम् । इति मेदिनी ॥ हर्षः । इति शब्द-

रत्नावली ॥ केलिनागरः । इति जटाधरः ॥
शृङ्गारभेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तस्य लक्षणं
यथा, साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ।

“दर्शनस्पर्शनादीनि निवेवेते विलासिनी ।
यत्नानुरक्तावन्वीन्यं सम्भोगः समुदाहृतः ॥”

सम्भोगी, [न्] पुं, (सम्भोगोऽस्यास्तीति । इतिः) ।
केलिनागरः । इति भूरिप्रयोगः ॥ सम्भोग-
विशिष्टे, त्रि ॥

सम्भ्रमः, पुं, (सं + भ्रम + घञ्) । भयादिजनित-
त्वरः । (यथा, रघुः । ११ । २५ ।

“वीर्यं वेदिमथ रक्तविन्दुभि-
र्बभ्रुजोवपृथभिः प्रदूषिताम् ।

संभ्रमोऽभवदपोदकस्पर्शां
ऋत्विजां च्युतविक्रहतसु चाम् ॥”

तत्पर्यायः । संवेगः २ । इत्यमरः । १ । ७ । ३४ ।
आवेगः ३ । इति तट्टीका ॥ प्रवेगः ४ त्वरा ५

त्वरिः ६ । इति वाचस्पतिः ॥ भयम् । (यथा,
रामायणे । ४ । २ । १४ ।

“सम्भ्रमस्तान्ज्यतामेष सर्व्वैर्वाल्लिहते महान् ॥”
आदरः । इति मेदिनी ॥ महाभ्रमः । सूत्रम् ।

इत्यजयपालः ॥
सम्भ्रतिः, स्त्री, (सं + मन + क्तिन्) । अभिलापः ।
अनुज्ञा । इति मेदिनी ॥ (यथा, किराते ।

१० । ३६ ।
कथमिव तत्र सम्भ्रतिर्भविती
समस्तुभिर्मुनिनावधीरितस्य ॥”

श्रीलक्ष्मणम् । इत्यजयपालः ॥
सम्भृदः, पुं, (सम् + मद् + “प्रमदसंमदी हर्षे”

३ । ३ । ६८ । इति अर्षः ।) हर्षः । (यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । १६० ।

“मदसम्भृदपीडार्थं वैख्यं गद्गदं विदुः ॥”
मत्स्यविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे । ४ । २ । १८ ।

“बह्वं चक्षुः सौभरिर्नाम महर्षिरन्तर्ज्जले द्वाद-
शशब्दं कालमुवास । तत्र चान्तर्ज्जले मत्स्यः

सम्भृदो नामातिबहुप्रजोऽतिप्रमाणो मीनाधि-
पतिरासीत् ॥” तदिति, त्रि । इत्यमरः । १ । ४ । २४ ॥

सम्भृद्, पुं, (संभृद्यतेति । सं + भृ + क्त) ।
युद्धम् । इति कश्चित् ॥ (यथा, महाभारते ।

५ । १६८ । १० ।
“जवे प्रहारे संभृद् सर्व्व एवातिमानुषाः ।
सर्व्वज्जिता महीपाला दिग्जये भरतर्षभ ॥” ॥

परस्परविमर्हः । यथा, रघुः । १५ । १०१ ।
“यत्नोपतरकल्पोऽभूत् संमहस्तत्र मज्जताम् ।
अतस्तदाख्यया तीर्थं पावनं भुवि पथे ॥”

सम्भ्रादः, पुं, (सं + मद् + घञ्) । सम्यक्प्रकारेण
मत्तता ॥

सम्मानः, पुं, (सम् + मन + घञ्) । समादरः ।
यथा, तिथ्यादितर्ष्वे ।

“जन्मर्ज्युक्तां यदि जन्ममासे
यस्य ध्रुवं जन्मतिथिर्भवेच्च ।
भवन्ति तद्वत्सरमेव याव-
न्नैरुज्यसम्मानसुखानि तस्य ॥”

सम्मानितः, त्रि, (सम्मानोऽस्य जातः । सम्मान +
इतच्) । समादृतः । गौरवितः । यथा, मार्क-
ण्डेयपुराणे । ८२ । ८० ।

“अन्यं रपि सुरैर्देवो भूषणैरायुधैस्तथा ।
सम्मानिता ननादोषेः सादृहासं मुहुर्मुहुः ॥”

सम्भार्ज्जकः, पुं, (सम्भार्ज्जयतीति । सं + मृज् +
ग्वल्) । सम्भार्ज्जनी । इति शब्दरत्नावली ॥

सम्भार्ज्जनकत्तं रि, त्रि ॥
सम्भार्ज्ज नं, क्तो, (सं + मृज् + ल्युट्) । संशोधनम् ।
यथा, रत्नमालायाम् ।

“सम्भार्ज्जनश्च संशुद्धिः संशोधनविशोधने ॥”
सम्भार्ज्जनी, स्त्री, (संभृज्यतेऽन्येति । सं + मृज् +
ल्युट् । ङीप्) । धूम्रादिभार्ज्जनसाधनी ।

कों स्ता इति क्कौटा इति च भाषा । तत्
पर्यायः । शोधनी २ । इत्यमरः । २ । २ । १८ ।

ऊहनी ३ समूहनी ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
बहुकरी ५ वर्हनी ६ । इति हेमचन्द्रः ॥

सम्भितः, त्रि, (सं + मा + क्तः) । समानपरि-
माणः । सटशः । इति जटाधरः ॥

सम्भियः, त्रि, (सम्यक् प्रकारेण मिश्रयतीति ।
मिश्न मिश्रणे + शच्) । संयुक्तः । मिश्रितः ।
यथा, तिथ्यादितर्ष्वे ।

“सम्भिया या चतुर्हस्या भ्रमावस्था भसेत्
क्वचित् ।

खर्व्वितां तां विदुः केचिदुपेक्षमिति चापरि ॥”
सम्मुखाः, त्रि, (सम्यक् मुखं यस्य) । अभिमुखा-
गतः । तत्पर्यायः । भग्नशुभः २ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ७७ । १३८ ।
“तस्यां विक्रमसिंहाख्यो बभूवानर्थयाख्यया ।
राजा वैरिभृगा यस्य नैवासन् सम्मुखाः

क्वचित् ॥”
अभिमुखे, क्तो । सुमुख इति भाषा ॥ यथा,
कथासरित्सागरे । ४ । ७० ।

“नाशकत् सम्मुखे स्थातुं कष्टो ह्यविनयक्रमाः”
तथा च साहित्यदर्पणे । ३ । १५४ ।

“दृष्टा दर्शयति द्रोडां सम्मुखं नैव पश्यति ॥”
सर्व्वं सुखमिति निपातनात् अन्तलीपे सम्मुख-

मिति सिद्धम् । इति शब्दार्थचिन्तामणिः ॥
समस्तमुखे च क्तो । इति काशिका । ५ । २ । ६ ॥

सम्मुखो, [न्] पुं, (सम्मुखमस्यास्तीति । इतिः) ।
दर्पणम् । इति कश्चित् ॥

सम्मुखोऽनं, त्रि (सर्व्वस्य मुखस्य दर्शनः ।
सम्मुख + “यथासुखसम्मुखस्य दर्शनः खः ।”

५ । २ । ६ । इति खः ।) अभिमुखः । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ०३ । (यथा, रघुः । १५ । १७ ।

“अपशूलं तस्मादाद्य लवणं लक्ष्मणाजुजः ।
रूरोध सम्मुखीनो हि जयो रन्ध्रप्रहारि-

णाम् ॥”